

Teatrul Național „Vasile Alecsandri“ din Iași...

...la Lublin și Varșovia...

În ultima decadă a lunii mai, Teatrul Național „Vasile Alecsandri“ din Iași a efectuat un turneu în Polonia, continuând relațiile de prietenie și schimburi culturale pe care le întreține de mai mulți ani cu Teatrul „J. Osterwa“ din Lublin. Recentul turneu a fost al treilea, în ultimii opt ani, și a cuprins două dintre spectacolele pe care conducerea teatrului ieșean le socotește reprezentative pentru profilul și ținuta sa artistică actuală: *O scrisoare pierdută* de I. L. Caragiale (în regia Ancușă Ovancev-Doroșenco) și *Tango* de Sławomir Mrożek (realizat de tânărul regizor Cristian Hadji-Culea). Piesa lui Caragiale a fost prezentată la Lublin și Varșovia, iar a lui Mrożek, la Lublin. Spectatorii au urmărit cu real interes spectacolul caragialean, interesați să pătrundă sensurile profunde de dincolo de replica tînoasă, de ironia virulentă, de satira necruțătoare la adresa politicianismului filistin, a familiei burgheze și, în general, la adresa unei societăți „fără moral și fără principii“. A fost apreciat, de asemenea, acordul pe care regizoarea l-a stabilit între tradiția și modernitatea montării, unor teatrologi polonezi cu care am discutat fiindu-le cunoscute și alte montări românești sau străine, ale capodoperei lui Caragiale. A fost apreciată, de asemenea, ideea de a se accentua automatizarea nu numai a mișcărilor, dar și a gândirii personajelor, insistența asupra grotescului existenței, nu al caracterelor, purtată prin care regizoarea a strecurat sugestia generalizării procesului alienării într-o societate malformată.

Gazdele ne-au oferit unul dintre cele mai recente spectacole ale lor: *Sticaua fără nume* de Mihail Sebastian, în regia lui Călin Florian. Spectatorii din Iași vor avea și ei posibilitatea să vadă spectacolul, în septembrie, cu prilejul vizitei la Iași a teatrului lublinez.

Ștefan Oprea

...la Weimar și Gotha

Cunoscut publicului din R. D. Germană în urma altor trei turnee, colectivul Teatrului Național din Iași și-a surprins totuși, în mod plăcut, spectatorii din Weimar și Cottbus, prin repertoriul oferit — *Căpitanul din Köpenick* de Carl Zuckmayer și *Acești nebuni fățarnici* de Teodor Mazilu, ambele în regia lui Cristian

Hadji-Culea —, prin prospețimea interpretării și prin coeziunea trupei.

Piesa lui Teodor Mazilu a interesat în mod deosebit publicul și critica germană. „*Acești nebuni fățarnici* — notează anul dintre cronicarii spectacolului — *tratează într-o modalitate unică, grotesc-tragică... vulnerabilitatea micului burghez în lumina noastră, pierderea umanității, în esența ei...*“

Critica germană a subliniat acuratețea partiturilor actoricești, remarcând în mod special creațiile lui Petru Ciubotaru, Gheorghe Gheorghiu și Lianei Mărgineanu, precum și faptul că *Acești nebuni fățarnici* e un spectacol de actori, dar, în același timp, o viziune regizorală originală.

Piesa lui Carl Zuckmayer fiind cunoscută publicului german, spectacolul ieșean a fost cu atât mai accesibil și mai gustat. „*Se creează...* — notează Georg München, unul dintre comentatorii spectacolului — *o situație grotesc-paradoxală, care preschimbă comedia lui Zuckmayer într-o satiră gen Ciuleci, de o perfecțiune entuziastă a jocului*“.

Val Condurache

Scenă din spectacolul „Acești nebuni fățarnici“